

Sygn. akt V KKN 323/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 22 listopada 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN – Tomasz Grzegorzczak

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2000 r.

sprawy **R. T.**

skazanego z art. 199 § 2 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w S.

z dnia 28 stycznia 1998 r., sygn. IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 6 października 1997 r., sygn. II K [...]

- **oddala kasację jako oczywiście bezzasadną i obciąża skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji podniesiono zarzut obrazu prawa materialnego, a to art. 693 kc przez „negację prawa dzierżawcy do pobierania pożytków z przedmiotu

dzierżawy”. W istocie w ten sposób kasacja, jak należy rozumieć, neguje poprawność przypisania skazanemu czynu z art. 199 kk z uwagi na brak bezprawności zachowania. Kasacja nie zauważa że kwestia ta była przedmiotem analizy sądu odwoławczego rozpoznającego apelację własną oskarżonego i zupełnie pomija przedstawioną tam argumentację, w której wykazano, że oskarżony jako dzierżawca gruntu rolnego nie był uprawniony do wyrębu drzewa na tym gruncie, i dokonywanie go nie można traktować jako pożytku z przedmiotu dzierżawy. Kasacja nie przedstawia na czym polegać ma wadliwość rozumowania sądu odwoławczego i ponawia argumenty wskazane w apelacji, odnośnie których sądy się wypowiedziały w toku tego procesu. W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna w istocie chce uczynić Sąd Najwyższy trzecią instancją merytoryczną, co jest niedopuszczalne. Podzielając zatem argumenty przedstawione w odpowiedzi prokuratora na tę kasację i z przyczyn wyżej wskazanych uznać ją należy za oczywiście bezzasadną. Dlatego też orzeczono jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu Wydziału

Izby Karnej S. N.